

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ اپریل ۲۰۲۱

"بز در غم جان کندن، قصاب در غم چربو"

شنبه - ۲۱ حمل ۱۴۰۰ - کابل: در یادداشت امروز، ضرب المثل گویا و بی همتای زبان فرسی/دري را در دو بعد با اندکی تغییر در اوضاع کنونی افغانستان تطبیق می نمایم، نخست آن تغییر کوچک، موجودیت ده ها قصاب به جای یک قصاب و کارد هائی که هریک از قصابان در دست دارند تا با آن قسمتی از پیکر بز را قبل از این که آخرین نفس هایش را بکشد قطع نمایند و اما بعد بحث: یک بار افغانستان در کلیتش به مثابه بز و تمام نیروهای سیاسی-نظامی داخلی و خارجی به مثاله قصابان و بار دیگر باند از ارگ به مثابه بز و رقبای قدرتش به مثابه قصابان.

۱- از یک منظر کلی هرگاه اجازه داشته باشیم افغانستان را به مثابه "بز مذبح" به شمار آریم، دیده می شود که ده ها قصاب ببرحم با کارد های تیز و کند و با اهره های برقی و دستی و با ساطور، تبر و شمشیر، تلاش دارند تا حد اقل قسمتی از آن را برای خود و به نفع خود مصادره نمایند.

در این میان در کنار آن که مخالفان و فرزندان ناخلف کشور اعم از طالب، دولت دست نشاندۀ شامل جواسیس تکنوکرات و داعیان اسلام سیاسی تلاش دارند تا بیشترین و ارزشمندترین قسمت این مذبح را برای خودشان بردارند و به تنها چیزی که هیچ گاهی نیاندیشیده و اکنون نیز به آن فکر نمی نمایند، ادامه حیات این شکار مذبح است؛ دول خارجی از پاکستان و ایران گرفته تا هند و از امریکا و کلیت غرب گرفته تا روسیه و چین، هریک از آنها بدان می اندیشند که چگونه سهم بیشتر از این مذبح بی دفاع برای خودش بردارد.

یعنی در حالی که پاکستان و هند، جهت حذف سیاسی و حتا جغرافیائی افغانستان، تلاش می ورزند تا جنگ نیابتی شان را در افغانستان پیش ببرند و ایران آخندی با تمام قدرت و ترفند می کوشد تا با تأمین سلطه در افغانستان، عملاً خود را تا سرحد ژاندارم عمومی منطقه بالا بکشد و برای روس و چین افغانستان به علاوه اهمیت ستراتیژیک آن در برنامه های استثمارگرانه آینده آنها در افغانستان و منطقه، می کوشند تا از آن به مثابه تلک و دامی استفاده نمایند که امریکا و ناتو در آن گیر کرده، با هرحرکت، فشار را بر خودشان فزونی می بخشند، برای امریکا و کلیت ناتو این مذبح بی دفاع اولین و آخرین سنگری است که آنها جهت مهار قدرت روس و چین در منطقه بدان نیاز دارند و تأمین سلطه و رهبری خود را در آن به مثابه رهبری بر منطقه و شکست در آن را به مثابه شکست در منطقه بدانند.

۲- و اما هرگاه باند ارگ به سرکردگی "غنی احمدزی" را به مثابه "بزمذبح" فرض نمائیم که باز هم ده ها کارد، شمشیر و ساطور به طریش نشانه گرفته شده است.

یعنی در حالی که شورای مصالحه و رئیس آن با برخورداری همه جانبه از حمایت اشغالگران تلاش می ورزد تا شکست دوران "دولت خیانت ملی" را جبران نماید و از همین رو خلاف ۵ سال گذشته و دوران "دولت خیانت ملی" گاهگاهی صدایش را نیز بلند نماید تا برنامه های "غنی احمدزی" را خنثا سازد و در صورت امکان با پیشبرد برنامه تسلیم قدرت به طالب، به بهانه پیشبرد پروسه صلح، نامش را در تاریخ افغانستان به مثابه قهرمان مصالحه ثبت نموده، چوکی و مقامی را برایش در حاکمیت احتمالی آینده خالی و مصون نگه دارد، هریک از جنگسالاران برخاسته از بستر اسلام سیاسی از "گلبدین" گرفته تا "عطا" و بقیه، که در این اواخر از جانب جواسیس تکنوکرات کنار گذاشته شده بودند، دوباره به میدان برگشته، سهم شان را در قدرت و غارت کشور محفوظ دارند، بخشی دیگر تلاش دارند تا راه را میانبر رفته پرچم هائی را که قبلاً شکست خورده اند، برای بار چندم برافرازند.

از جمله این قصابان آنهائی بیشتر تلاش می ورزند که از آغاز با ساختار حاکمیت و تقسیم قدرت نه بین افراد بلکه بین نهاد ها در افغانستان مخالف بودند، از همین رو در حالی که "بز مذبح" ارگ در حالت جان کنده است، آنها به فکر "فدرالی" ساختن و یا "صدراتی" ساختن نظام بوده، می خواهند با چنین طرح هائی در اجلاس آینده در ترکیه شرکت نمایند.

هموطنان گرامی!

من نمی دانم آنها این تفکر و چه بسا توهم را از کجا گرفته اند، که هرگاه افغانستان فدرالی و یا صدارتی شود، طالب صلح نموده، جنگ ختم و کشور گل و گلزار خواهد شد. اگر شما می دانید لطف نموده من را در جریان قرار دهید.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!